

[Krag.]

givelse berøves Valgretten, thi vi erkender fuldt ud, at den, der er ramt, saaledes som et stort Tal af det danske Landbrugs Udøvere for Tiden er det, maa støttes ogsaa ved Skatteeftergivelse, saafremt det kan fremme Tilvejbringelsen af Akkorden. Vi er enige i, at en saadan Skatteeftergivelse ikke under Hensyn til netop denne specielle Situation bør kunne udnyttes til at berøve ham Valgretten. En helt anden Ting er en permanent Lovgivning paa dette Omraade.

Den Lovgivning, der gennemførtes i 1924, har man, vil jeg gentage, misbrugt ved en Fortolkning af § 1, som efter min Mening ikke er i Overensstemmelse hverken med Lovens Ord eller Aand, og som det heller aldrig havde været Meningen at aabne Adgang til. Nu siger ganske vist den højtærede Indenrigsminister, at han er enig i den Fortolkning af Skattebestemmelsen i den kommunale Valglovs § 1, som den tidligere socialdemokratiske Indenrigsminister i 1925 gjorde sig til Talsmand for, og den højtærede Minister siger, at det er en Fortolkning, som er anerkendt af de skiftende Indenrigsministre. Saa vidt jeg ved, er hele dette Spørgsmaals Fortolkning første Gang opstaaet i 1913 under den daværende Indenrigsminister Jensen-Sønderup, og Indenrigsministeriets Svar gik den Gang ud paa, at i Realiteten er Afgørelsen af denne Sag et Domstolsspørgsmaal.

Naar nu Ministeren henviser til, hvad skiftende Departementschefer maa have ment eller mener, saa kan det være meget godt, og det kan ogsaa være meget godt, at den højtærede Minister henviser til en Besvarelse af et Spørgsmaal i Tilknytning til den Sag, vi her behandler, af 5. April 1924. Det er ganske vist en Besvarelse, for hvilken jeg formelt, da jeg endnu den Gang var Indenrigsminister, bærer Ansvaret; men, som jeg allerede i 1925, da dette Spørgsmaal blev fremdraget, gjorde opmærksom paa fra denne Talerstol, var jeg ikke til Stede i Indenrigsministeriet paa det Tidspunkt, og det var ikke den Gang muligt for Departementschefen at komme i Forbindelse med mig, thi Valgkampagnen fandt jo netop Sted i de første Dage af April Maaned, idet Valget, som ærede Medlemmer vil erindre, i 1924 fandt Sted den 11. April. Besvarelsen maa derfor staa for Departementschefens egen Regning, og havde jeg haft Lejlighed til at bestemme, hvorledes denne Besvarelse skulde have været formet, kan jeg kun sige, at Besvarelsen ikke var blevet den, som den nu blev. Men hvis

denne Fortolkning kan fastholdes paa Grundlag af Loven af 1924 og altsaa ogsaa vil kunne fastholdes, dersom det her stillede Forslag ophøjes til Lov, saa viser det os klart, hvilket Misbrug med Hensyn til Skattebestemmelsens Effektivitet man paa ny ønsker at aabne Adgang til.

Naar den højtærede Minister siger, at det kun er Forslaget af 1924, man vil tilbage til, saa er det ganske rigtigt, men det, vi ikke vil, er det, der er aabnet Adgang til: et fornyet Misbrug af denne Lovgivning i Lighed med den, der fandt Sted indtil Valget 1925, det eneste kommunale Valg, som er afholdt, medens Skattebestemmelsen i § 1 i den kommunale Valglov af 1924 havde Gyldighed. Men jeg forstaar jo af den Besvarelse, som den højtærede Minister har givet af de Spørgsmaal, jeg rettede til ham, at han ikke vil medvirke til at forme denne Lovgivning paa en saadan Maade, at en Udvanding af Skattebestemmelsen som den, der fandt Sted indtil 1925, ikke kan gentages, og naar den højtærede Minister ikke vil dette, kan han ikke vente vor Medvirken til en Ændring af Skattebestemmelserne som Betingelse for kommunal Valgret, saaledes som han her har foreslaaet.

Dette betyder ikke, at vi ikke er rede til under Hensyn til de overordentlig vanskelige økonomiske Forhold, som Krisen har medført, først og fremmest for Landbruget, at medvirke til, at Skatteeftergivelser, der som Følge af Krisen finder Sted, ikke kommer til at berøre den kommunale Valgret. Men dette maa ske ved en Lovgivning, der er af midlertidig Karakter, og som kombineres med Bestemmelser, der sikrer, at Skatteeftergivelse virkelig effektivt kan medvirke til at opretholde vedkommendes Hjem og Bedrift i Overensstemmelse med, hvad Venstre i sit Forslag til Akkordordning har foreslaaet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: I de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Krag nu fremsatte, vilde han gerne yderligere understrege det, han sagde allerede i sit første Indlæg, at det skulde være de Konservative, som ene bar Ansvaret for, at man ikke i 1928 naaede til et Forlig med Socialdemokratiet. Denne Betragtning er ikke rigtig. For at overbevise det ærede Medlem derom skal jeg genkalde i hans Erindring, hvad Venstrepartiets Ordfører, det daværende ærede